

NOVICE

glasilo skupščine občine logatec

december 1990

V VERI JE MOČ IN ZMAGA

V nedeljo, 23. decembra 1990, bomo na vseljuskem glasovanju odločali o najpomembnejšem dejanju, ki bo imelo vsekakor usodni pomen za prihodnost slovenskega naroda in za končni uspeh dolge in težke poti v lastno državo.

Slovenski narod je v svojem zgodovinskem razvoju vedno težil k uresničitvi ideje o svoji državi in to od Karantanije, prek programa Zedinjene Slovenije, do leta 1943 z Avnojsko Jugoslavijo. Ali žal, se nam naše želje niso uresničile tako, kot so si zamislili naši predhodniki.

S pozitivnim rezultatom, ki mora biti izražen z absolutno voljo volilcev, v kar se ne dvomi, bo slovenska oblast vsekakor dobila najširšo demokratično legitimacijo, da izpelje vse tiste ukrepe, ki so potrebni da pridemo v položaj samostojne in suverene države, ki si jo Slovenci tako želimo. Slovincem pa tudi samostojna država pripada kot samostojnemu evropskemu narodu.

Za podporo plebiscitu so vse slovenske politične stranke, ki so zastopane v slovenski skupščini že podpisale sporazum o enotni podpori in izvedbi plebiscita. Slovenska skupščina je tudi sprejela "Izjavo o dobrih namelih". Ta izjava izraža vse dobre namene Republike Slovenije. Prav tako je skupščina Republike Slovenije sprejela "Volilni razglas", ki točno opredeljuje, za kaj

se bodo izrekli naši državljani na plebiscitu.

Predsedstvo skupščine občine Logatec, Izvršni svet naše skupščine in vse politične stranke, ki so zastopane v naši občinski skupščini, so 12. decembra 1990 podpisale enotno izjavo za podporo plebiscitu in enotni akciji za izvedbo tega plebiscita.

Prepričan sem, da je sedaj usoda v naših rokah in v naši volji. Malodušje ali strah ali obup niso upravičeni, zato zaupajmo v lastne moči. Naša dolžnost je v jasni zavesti svoje odgovornosti, da se zrelo, modro in pogumno odločamo in s svojim glasovanjem prispevamo k uresničevanju samostojne Slovenije...

"Kdor hoče, mu ni nič nemogoče".

Naš pisatelj Ivan Cankar je v svojih delih, ki so obravnavala slovensko problematiko in njegov pogled na razvoj Slovencev, zapisal:

"Jaz zaupam v to delo, zaupam v delo vseh. In obenem trdno in zvesto zaupam v uspešnost tega dela, zaupam v bodočnost slovenskega naroda. Za slovo, prijatelji vam rečem besedo iz srca: verujmo v to! Ker le v veri je moč in zmaga!"

inž. Anton Antičević
Predsednik SO Logatec

Po skupni odločitvi predsedstva in vseh političnih strank občine Logatec

VABIMO NA

JAVNI SHOD

ZA PLEBISCIT

v p o n e d e l j e k, 17. decembra 1990, ob 17. uri
v Narodnem domu Logatec

ZA NAŠO
ZA SUVERENO
ZA NEODVISNO
ZA SAMOSTOJNO
ZA BOGATO
SLOVENIJO

Na shodu bodo govorili:

član predsedstva RS:
poslanca:

akademik **CIRIL ZLOBEC**
SPOMENKA HRIBAR
mag. **DUŠAN SEMOLIČ**

Predsedstvo SO Logatec
Politične stranke občine Logatec

Spoštovani bralci!

Pričujoča številka Logaških novic je bila pripravljena pred plebiscitno odločitvijo za samostojno Slovenijo 23. 12. 1990. V njej objavljamo razmišljanja predsednika občinske skupščine, predsednikov večine strank in nekaterih poslancev, kakor so jih zapisali v teh dneh. Objavljamo tudi podpisani dogovor in vabilo k udeležbi na shodu 17. decembra.

Urednik

ODLOČIMO SE ZA SAMOSTOJNOST !

Slovenci, Slovenke, državljani Republike Slovenije, samemu sebi in vsemu svetu bomo s svojo odločitvijo na plebiscitu jasno povedali, da želimo poslej živeti popolnoma samostojno in neodvisno. Dejanje plebiscita zahteva od nas skrajno odgovornost. Z odločnim dejanjem se bomo oddolžili vlikim duhovom slovenskega naroda, ki so skozi stoletja še v mnogo težjih zgodovinskih okoliščinah, kot jih doživljamo danes mi, pridobili in ohranjali našo kulturo, naš jezik in našo slovensko ped zemlje. Svojo odločenost za samostojno in neodvisno Slovenijo smo dolžni v prvi vrsti samemu sebi in svojim bodočim rodovom. Kajti nemogoče je in popolnoma neodgovorno še naprej vztrajati v skupnosti, v kateri ne obstajajo niti minimalne garancije za enakopravna pogajanja in v kateri vladajo dvojna merila in se grobo kršijo dostojanstvo in suverena politika slovenskega naroda. Hkrati, ko neki narod z vojaškim nasiljem odpravlja politično in kulturno avtonomijo cele pokrajine v popolnem nasprotju z zvezno ustavo, s svojo ustavo pa razglašča praktično popolno samostojnost in neodvisnost znotraj še obstoječe jugoslovanske skupnosti, smo priče tudi grobem poseganju v politično voljo našega naroda z ekonomskimi blokadami, vojaškimi grožnjami in protizakonitimi akcijami med našim ljudstvom z eno samo namero: zlomiti jekleno odločnost celotnega slovenskega naroda, da se popolnoma osamosvoji in šele na taki osnovi začne mednarodna pogajanja z drugimi suverenimi državami.

Po mnenju dobrih poznavalcev smemo pričakovati do plebiscitnega dne še okrepljeno delovanje v smeri sejanja razdora med Slovenci oziroma med državljani Slovenije s prikazovanjem lažnih in zavajajoče pretečih dejstev v primeru, da se slovenski državljani na plebiscitu izrečemo za samostojnost. Seveda, lahko pričakujemo celo paleto proti-plebiscitnega delovanja: od vnašanja pretirane previdnosti, sejanja dvomov in omahljivosti, od na videz nedolžnih oblik do zastraševanja z raznimi napovedmi, kaj vse bomo Slovenci kot narod ali posamezniki z drugimi državljani Slovenije izgubili, če se na plebiscitu odločimo za samostojnost.

Vendar sem prepričan, da bosta zdrava razsodnost in zrel pogum slehernega od nas vpisala visoko oceno v spričevalo narodne zavesti, kajti odločamo se za tveganje, da bomo lahko želi gotovost v svobodni in samostojni državi Sloveniji.

In na koncu dovolite (v oklepaju) še moj nasvet: vsako vprašanje, vsak dvom, ki bi ga sprožilo protiplebiscitno delovanje, nemudoma posredujmo (najbolje v pisni obliki - lahko prek svojih repu bliških poslancev) republiškem vodstvu (vladi, predsedstvu) in zahtevajmo, da nam na vsa vprašanja odgovorijo v osrednjih medijih.

Štefan Kociper
Slovenski krščanski demokrati

POROŠTVO, DA BOMO SPOŠTOVAN NAROD

Plebiscit za samostojno in neodvisno Slovenijo je politično dejanje, ki pa v sebi nosi globoko racionalno bistvo in tudi ekonomsko smotrnost. Nikakor ne gre za zgolj "uresničitev stoletnih sanj" slovenskega naroda o lastni državnosti, pač pa je po globokem premisleku jasno, da gre za radikalen poseg v nezadržno siromašenje slovenske družbe, za poseg v silovito naraščanje nezaposlenosti, socialnih napetosti, za poseg v naraščanje mednacionalnih konfliktov.

Podpisnice konfederalne pogodbe so lahko samo države. Ko jo bomo torej imeli, se šele odpro možnosti za konfederacijo jugoslovanskih republik, ravno tako tudi možnosti za vključevanje v evropske integracijske tokove, od katerih smo v tem trenutku v bistvu popolnoma izolirani. Lastna državnost Slovenije, pa tudi drugih republik, je torej prvi, obenem pa tudi osnovni pogoj za mirno razpustitev zdajšnje Jugoslavije, ki ne ustreza nikomur več, niti zveznim organom ne.

Treba je dodati, da slovenska vlada, seveda, nosi odgovornost za ocene o tem, kako bo, zlasti na gospodarskem področju, po plebiscitu. Obenem pa je treba vedeti, da natančnih računov ne more dati nihče, da je del tveganja vgrajen in prepuščen nam samim, tistim, ki se bomo odločali. Vedeti pa moramo, da je ta odločitev poroštvo, da bomo Slovenci spoštovan narod evropske in svetovne družine narodov.

Franc Jerina, dipl.iur.

Slovenska socialistična stranka

KMETJE SMO SE ŽE ODLOČILI GLASOVALI BOMO ZA PLEBISCIT

Slovenska kmečka zveza - Ljudska stranka se je odločila za življenje, ne za životarjenje. Vse lepe besede, ki so jih pesniki in pisatelji zapisali o kmetstvu in o navezanosti na zemljo, bomo potrdili na plebiscitu s tem, da se ga bomo udeležili in dali svoj glas za samostojno in popolnoma neodvisno državo Slovenijo.

Nevezdržen je sedanji položaj naše republike v Jugoslaviji, zato se ne sklicujemo na čustva, sklicujemo se na našo slovensko zemljo, na kmečko zdravo pamet, na pripadnost narodu, iz katerega izhajamo in na zgodovinske dogodke, ki so sprožili v preteklosti kmečke punte. Kot del družbe, ki misli z lastno glavo, se kmetje in člani Ljudske stranke odločamo za našo prihodnost, da bodo kasnejši rodovi lahko govorili o nas, da smo postali res pravi gospodarji - 23. decembra 1990, ko smo znali enkrat za vselej dokazati, da sta domovina in njeni ljudje tisto, česar se ne sme polastiti noben tujec; ne z juga, ne s katerekoli druge strani.

Na plebiscitu se odločamo za nadaljnje življenje v državi, ki bo samo naša last in jo bomo tudi izročili potomcem, kot neodtujljivo lastnino!

Vidimo se 23. decembra 1990 na plebiscitu; obkrožili bomo DA !

Božo Tršar

Slovenska kmečka zveza - Ljudska

Logaške novice - glasilo Skupščine občine Logatec. Uredil Janez Gostiša, tiskal Tone Mali.

SLOVENIJA, KI PRIHAJAŠ ...

Danes, 10. decembra, na dan človekovih pravic, ko zapisujem to predplebiscitarno premišljevanje o pravicah, se mi vtihotapljuje tudi prebliski o dolžnostih. Iz izkušenj polpreteklosti smo navajeni na (papirnat!) pravice, dolžnosti pa smo raje kar zanemarjali. Dolžnost, ki je danes nujna, je v tem, da se bomo odločili ZA plebiscit: brez prisile. Glasovali bomo preprosto zaradi odgovornosti za svoj obstoj, zgodovina nas bo ocenjevala po naših dejanjih, posebno odgovornost pa so nam naložili naši potomci. Naša večkrat zelo kruta zgodovina nam sporoča že iz davne preteklosti in vse do danes: da moramo oddati glas na plebiscitu za samostojno in neodvisno državo Slovenijo! Če tega ne bomo storili, nas bodo prekleli naši predniki, ki so imeli že pred tisočletjem lastno državo, jo kasneje izgubili, ponovno pričakovali leta 1918 skupaj z generalom Maistrom, a so "zaradi prevelikega občutka in pretirane dobre volje in vedrega razpoloženja" (evforija!) žalostno pristali v SHS. Mislili so, da bodo "nekakšni bratrance z juga" najboljši izhod iz Avstro-Ogrske, pa so se krepko zmotili. Takrat je bila priložnost, da postane Slovenija samostojna, a se je, žal, pokazalo, da so prišli

SLOVENIJA - SAMOSTOJNA DRŽAVA

Ideja o nacionalni samostojnosti je stara. Možnosti v času pa so bile različne. Najbrž nikdar v obstoju slovenskega naroda nismo imeli tako močne osnove za postavitev samostojnosti, kot jo imamo prav v tem trenutku. Kot prenovitelji ne moremo in ne smemo stati ob strani in samo vzdihovati o samostojnosti.

Stopiti moramo na oder zgodovine in vsem dokazati, da smo sposobni ustvariti in voditi svojo državo. Ne smemo se dati zastrašiti različnim grožnjam glede sprememb meja, delitve premoženja in dolgov ter grožnjam pred vojaško represijo.

Menim, da je Evropa in z njo

z dežja pod kap.

Danes je dogovor v JALTI, iz leta 1945 -na srečo- mimo, zato stojmo pokončno v sedanjosti, ki - kljub vojaškim grožnjam - ponuja prihodnost. Vse zmete prednikov moramo 23. decembra popraviti!

Poskrbimo, da ne bi naši otroci in njihovi potomci govorili v nam tujem jeziku, v katerem nas ne bi znali po slovensko niti pošteno ozmerjati in prekleti. Da ne bodo govorili o nas, da smo bili omahljivci in "zaničevalci" lastnih vrednot in obstoja ("...Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti! - Enak sem drugim narodom!" - JANEZ VESEL - KOSESKI).

Na plebiscit bomo šli zaradi nas samih, zaradi zavezanosti zgodovini, zaradi naše čiste in mirne vesti pred potomci in tudi zato, ker ne sme nihče - razen nas samih - gospodariti na naši domačiji!

* * *

*Vsem ljudem dobre volje
voščim - tudi v imenu naše
stranke - miren in vesel Božič
ter srečno novo leto 1991 v
samostojni Sloveniji!*

Janez Škrlič
Slovenska demokratična
zveza

tudi mi - Slovenci, v času ko stopamo v 21. stoletje, to že preživela. Zavedamo se, da samostojnost za nikogar ne bo rožnata, da se nam lahko dogodi tudi upad življenjskega standarda, zmanjšanje zaposlenosti, vendar se mi zdi, da je nad vsem tem misel, ki je močnejša in ki mi jo je pred dnevi izrekel naš občan:

"Bolje je biti v Evropi zadnji, kot na Balkanu prvi."

S to mislijo želim, da vsi občani stopijo na dan plebiscita na volišča in se odločijo za svoje dobro.

Rajko Rupnik
Stranka demokratične
prenove

VOLITVE ... SPRAVA ... PLEBISCIT ... DRŽAVA

V manj kot letu dni smo Slovenci naredili težko izmerljiv korak. Po prvih demokratičnih volitvah aprila letos, na katerih smo lahko resnično volili, je bilo poleti opravljeno tudi pomembno, čeravno bolj simbolno dejanje sprave, ki pa ima velik pomen predvsem za naprej.

Zdaj nas čaka zagotovo še pomembnejše, v zgodovini našega naroda prav gotovo ne ravno pogostno dejanje. Sami in neposredno bomo odločali, ali naj na ozemlju sedanje Republike Slovenije ustvarimo svojo, samostojno in suvereno državo ali pa se bomo tej narodovi osnovni pravici odrekli in ostali del skupnosti narodov, v kateri osebno ne vidim dolge, kaj šele svetle prihodnosti!

Breme, ki bi ga morali vleči za sabo v okvirih sedanje Jugoslavije, je postalo mnogo pretežko. Tudi samostojnost ne bo poletela na lahkih perutih, vendar je med njima vsaj ena, zelo velika razlika -

pristajati na mnoge kompromise in rešitve, ki bolj ustrezajo "večini" ali pa biti sam svoj gospodar in samostojno odločati. Nekaterim samostojna slovenska država, seveda, ne ustreza, ker se zavedajo, da jim ne bo lahko, če se Slovenci zanjo odločimo. Zato grozijo in izsiljujejo! Toda to so milni mehurčki, ki se bodo hitro sami razpočili. Smo sredi Evrope, štejemo zadnja leta dvajsetega stoletja, v Evropi je zavladalo ozračje sodelovanja, miru in razumevanja, demokracija je pljusnila tudi prek najvišjih obal in ni se treba bati, da nastopa čas oske!

Naredimo si to državo po svoji meri. Mnogo moramo še postoriti, da bomo lahko zadovoljni: zato ne čakajmo. Če kdaj, potem je sedaj potrebna odločnost in čimvečja enotnost.

Za nas in našo prihodnost gre!

Marko Kek
Zeleni Slovenije

PRITI ČEZ!

Vek človeškega trajanja je v primerjavi z zgodovino komaj dobra slutnja, kaj šele drobec. Pa se vendar v njegovem času, v času življenja vsakega posameznika zgodi toliko pomembnih reči. Nenehno, vedno znova, se mora slehernik odločiti o vsakodnevem ravnanju, ki je zanj na neki način lahko usodno. Takšna - lahko usodna - vsakdanost je prečkanje ceste, je delo pri nevarnem storju, je vožnja s traktorjem po strmi travniški poti ...

Človek pa je - naj to hoče ali ne - tudi del naroda. Narod ima svojo zgodovino, svoje trajanje in svoje odločitve. Med njimi so tudi take, ki se jim ni moč izogniti, ne da bi bilo treba na konec poti, da bi se izognili prečkanju. Tudi če bi se človek ali narod izognil prečkanju in želel pot obiti, bi na tem obhodu naletel na novo pot, ki bi mu ga križala. In kaj potem? Obiti tudi tako pot? In če: spet bo nova križala to drugo, in na koncu bo spet tam, od koder je začel, druga stran poti pa enako daleč, kot je bila prej, le človek bo bolj utrujen, zato se mu zdi širša, misel na prehojeno, pa grenka.

Naš narod je na prehodu poti. Že tisočletje skoraj tava in se vrača na izhodišče, prečkati poti ne tvega. "Je nevarno, izdal bo svojega dejanskega gospodarja, se izneveril bratu, prijatelju". Resničnemu prijatelju?

Nevarno je iti čez, še bolj nevarno je čemeti ob robu, s korakom že na cesti. Dobro umerjen in pretehtan korak lahko pripelje čez, cincanje in zaletavanje pa sta kaj slaba spodbujevalca treznega ravnanja. Če je tudi cesta široka, polna nevarnosti, drvečih in tulečih motorjev pod pokrovi vseh mogočih vozil, vendar ni neprehodna. Dovolj trden sklep je dozorel v odločitev: treba je priti čez! Prepričani smo, da bo ta korak čvrst in utemeljen. Ko bomo čez, bomo lahko bolj mirno pogledali nazaj in se odločili za novo pot. Hoja po neznanem svetu je sicer bolj tvegana, pa zato tudi bolj vznemirljiva, bolj pazljiva in zbrana, svobodnejša v iskanju novega in odkrivanju skritega. Gre torej za dejanje smelosti, ne za dejanje rušenja vsega za seboj. Pogled z druge strani pa tudi neobremenjeno pokaže pravega prijatelja, resničnega tovariša.

Vzneseno, a razumno, čakamo na svoj 23. december. Saj bomo tedaj šele na začetku nove poti. Tudi mostove bomo gradili, da prehod ne bo več tako naporen, vendar bomo izbrali takšna mesta, da bodo temelji na obeh straneh trdni in ne bo nevarnosti, da se zrušijo.

Za svobodno Slovenijo!

Mitja Žigon
Liberalno-demokratska stranka

RAZLOG VEČ ZA PLEBISCIT

Mnogokdaj se ljudje radi sklicujemo na zgodovinskost nekega dogodka: po potrebnem ali nepotrebnem. To pot gre brez dvoma, in prevelikega tehtanja, za zgodovinsko odločitev, ki je ne smemo zapraviti. Preprosto, gre za to, ali želimo v vseh smislih - političnem, gospodarskem, kulturnem in moralnem - oditi z balkanskega fevda. Ta odločitev meri tudi na to, koliko smo za Evropo in demokracijo. Močno dvomim pa, da bi se bilo moč še naprej odločati za filozofijo življenja, ki se je izkazala kot izrabljen obrazec preteklih zablod.

Izid volitev v Srbiji in Črni gori pomeni v velikem delu Jugoslavije pristajati na vrednote, ki v današnji Evropi ne štejejo. Zato po srbsko-črnogorskih volitvah je še razlog več za odklop slovenskega vagona od sedanje jugoslovanske kompozicije, ki pristaja na slepem tiru preživelih predpostavk; te pa lahko životarijo na račun še nadaljnje razvrednotenja gmotnih, kulturnih in etičnih dobrin civilizacije naših dni.

Marcel Štefančič

ALI NAJ REPUBLIKA SLOVENIJA POSTANE SAMOSTOJNA IN NEODVISNA DRŽAVA?

DA!

V nedeljo 23. decembra 1990, bo plebiscit o samostojnosti moje države.

Star sem 27 let, individualist, Slovenec. S soprogo imava petletnega sina. Oba imam zelo rad.

V življenju mi nihče ni storil toliko žalega, da bi moral kogarkoli sovražiti. Verjetno velja podobno za velik del moje generacije. Mnogim nasprotujemo; pošteno in naravnost. Sovražimo ne!

Želimo le živeti na svojem in od svojega.

Zato na zgornje vprašanje odločno odgovarjam: da!!

Verjamem, da bo tako odgovorila velika večina ljudi mojega naroda.

Načelo, po katerem živim in želim živeti, je pogovor svobodnih in enakopravnih posameznikov in narodov ob medsebojnem spoštovanju in polnem priznavanju najvišjih humanih in civilizacijskih meril. V nedeljo, 23. decembra 1990 bom za mene, za nas in za naše - za slovenstvo - za Slovenijo nas vseh, ki Slovenijo želimo. Ničemer in nikomur proti. Samo ZA!

Marjan Geohelli

DOGOVOR

PRESEDSTVA SKUPŠČINE, IZVRŠNEGA SVETA IN POLITIČNIH STRANK V OBČINI LOGATEC O SKUPNEM DELU OB PLEBISCITU ZA SAMOSTOJNO IN NEODVISNO DRŽAVO REPUBLIKO SLOVENIJO

Predsedstvo Skupščine občine Logatec, Izvršni svet Skupščine občine Logatec in politične stranke, zastopane v Skupščini občine Logatec, so se glede plebiscita, ki je razpisan za nedeljo 23. decembra 1990, sporazumeli o naslednjem:

1. Podpisniki tega dogovora izražamo podporo skupnim odločitvam, ki jih je sprejela Skupščina Republike Slovenije, 6. 12. 1990 in sicer:

- Sporazum političnih strank in poslanskih skupin Skupščine Republike Slovenije o skupnem nastopu na plebiscitu za samostojno in neodvisno državo Republiko Slovenijo,
- Izjava o dobrih namelih in
- Razglas državljanov Republike Slovenije.

2. Podpisniki tega dogovora bomo v času do izvedbe plebiscita skupno organizirali aktivnosti za čimvečjo udeležbo na plebiscitu in zastavili vso svojo voljo in svoj ugled za uspeh plebiscita, ki naj odloči o neodvisni in samostojni državi Republiko Sloveniji.

V Logatcu, 12. 12. 1990

Liberalno demokratska stranka

Mitja ŽIGON

Slovenska demokratična zveza

Janez ŠKRLJ

Slovenska kmečka zveza-ljudska stranka

Božo TRŠAR

Slovenski krščanski demokrati

Štefan KOCIPER

Socialdemokratska zveza Slovenije

Janez CIMERMAN

Socialistična stranka Slovenije

Franc JERINA

Stranka demokratične prenov

Rajko RUPNIK

Zeleni Slovenije

Marko KEK

PREDSIEDNIK
IZVRŠNEGA SVETA SO LOGATEC
Vladislav PUC

PREDSIEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE LOGATEC
ing. Anton ANTIČEVIČ